

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουνίου 1945

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 143

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συντακτικαὶ Πράξεις

- Σ. Π. 45. Περὶ δικαιοπραξιῶν τελεσθεισῶν διαρκούσης τῆς κατοχῆς. 1
- Σ. Π. 46. Περὶ ἐρμηνείας τῆς ὑπ' ἀριθ. 24) 45 Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀπολυθέντων δημοσίων ὑπαλλήλων». 2
- Σ. Π. 47. Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 17 τῆς 16 Νοεμβρίου 1944 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ συγχωνεύσεως εἰς τοὺς Σ. Ε. Κ. τοῦ δικτύου τῆς Γαλλοελληνικῆς Ἑταιρείας Σιδηροδρόμων». 3
- Σ. Π. 48. Περὶ ἀκυρώσεως Διαταγμάτων καὶ ἀποφάσεων τινῶν ἐκδοθεισῶν ἐπὶ κατοχῆς καὶ ἀφορώσων Αἰμενικοῦς ἀξιωματικοῦς. 4
- Σ. Π. 49. Περὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 19) 1945 Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ τροποποιήσεως ποινικῶν τινῶν διατάξεων». 5
- Σ. Π. 50. Περὶ τῶν μετατιθεμένων εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, Κρήτην καὶ Ἡπειρον ὑπαλλήλων. 6

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

- Α. Ν. 366. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ κωδικοποιημένου Νόμου 4952. 7
- Α. Ν. 367. Περὶ ἀνασυγκροτήσεως Ἰσαρηλιτικῶν Κοινοτήτων. 8
- Α. Ν. 368. Περὶ ἐκτάκτου συνδρομῆς τοῦ Κράτους πρὸς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς καὶ λοιπὰ ἐκκλησιαστικὰ καθιδρύματα τῶν Ἁγίων Μητροπόλεων τῆς Ἑλλάδος. 9
- Α. Ν. 369. Περὶ ἐπαναμετατάξεως τεχνικοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας. 10

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

(1)

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ σχεδίου Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ δικαιοπραξιῶν τελεσθεισῶν διαρκούσης τῆς Κατοχῆς».

Π ρ ο ς

Τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα τὸν Ἀντιεσπιάδα.

Μ α κ α ρ ι ὡ τ α τ ε,

Α'. Τὰ ἐχθρικά στρατεύματα, Γερμανικά, Ἰταλικά, Βουλγαρικά καὶ Ἀλβανικά, μετὰ τὴν εἰς τὴν Χώραν εἰσόδον των, προσπαθήσαν διὰ παντός τρόπον καὶ ἐπέτυχον τὴν οικονομικὴν αὐτῆς ἐξαθλίωσιν διὰ τῆς ἀρκαμάξεως τόσο τοῦ Δημοσίου ὅσον καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ πλούτου. Οὐδὲν ἀπολύτως ἐσεβάσθησαν, κατὰ παράθεσιν δὲ τῶν διεθνῶν κανόνων τοῦ πολέμου ἐπέπεσαν τότε

ἐπὶ τῆς ἰδιωτικῆς περιουσίας, ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς Δημοσίας, ἀφαιρῶσαντα τὰ πάντα, συγγὰ δὲ τὰ οὕτως ἀποκομιζόμενα πράγματα δὲν ἐχρησιμοποιούντο διὰ τοὺς πολεμικοὺς αὐτῶν σκοποὺς, ἀλλ' ἀπετέλουν ἀντικείμενον τῆς πλέον κακοήθους καὶ αἰσχροῦς ἐμπορίας.

Πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν σκοπῶν αὐτῶν δὲν ἠρεσθήσαν νὰ καθορίσουν βαρυτάτην εἰσφορὰν διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῆς Κατοχῆς, εἰσφορὰν δυσανάλογον πρὸς τὴν οικονομικὴν δυναμικότητα τοῦ τόπου καὶ συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ταχύτατα καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων μηνῶν τῆς Κατοχῆς ἀπεμιζήθη ὀλόκληρον τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα καὶ ἤρξατο ταχεῖα ἀνάλωσις καὶ τοῦ ἐθνικοῦ κεφαλαίου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ μορφὴν δανείων ἢ προκαταβολῶν εἰσέπραττον κολοσιὰ χρηματικὰ ποσὰ ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπρομηθεύοντο ἀπὸ τὸ Δημόσιον, μέσῳ τῶν ἐπὶ τούτῳ συσταθεισῶν Ἐπιτροπῶν Προμηθειῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς, διάφορα κινητὰ καὶ ἄλλα πράγματα. Ἐπίσης ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ἐπιτροπῶν ἐξετελέσθησαν τῇ ἐνταλῇ τῶν στρατευμάτων τούτων τεχνικὰ ἔργα δαπανηθέντων ὁμοίως τεραστίων χρηματικῶν κεφαλαίων τοῦ Δημοσίου. Εἰσήγον ἐξ ἀλλοδαπῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πολεμικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν μηχανήματα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, ὧν ἡ ὄψις καταβαλλομένη μέσῳ τοῦ Κληρίγγ, ἐδάρυεν τὴν Χώραν, καίτοι ὑπ' αὐτῶν καὶ μόνον ἐχρησιμοποιεῖντο. Ἀνήγειρον οἰκοδομὰς καὶ ἄλλα κτίσματα, συμπληρώσαν ἢ ἐπεξέτειναν ἐργοστάσια ἐπιτεχθέντα παρ' αὐτῶν, συνήλθον διαφόρους συμβάσεις μετὰ τρίτων, εἰς οὓς παρέδιδον πρώτας ὕλας ἢ ἐδίδον χρήματα διὰ τὴν παρ' αὐτῶν προμήθειαν ἢ κατασκευὴν διαφόρων πλωτῶν μέσων, ἱστιοφόρων, ταμεινοπολίων κλπ. Εἰς βιομηχανίας, παρέδιδον πρώτας ὕλας ἃς ἐπρομηθεύοντο κατὰ κανόνα κατὰ τρόπον ληστρικὸν τὰ δὲ προϊόντα τῶν βιομηχανιῶν παρελάμβανον αὐτοὶ ἐπὶ τῇ πληρωμῇ ὠρισμένου κέρους. Ταῦτα πάντα ἐδάρυνον τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, διότι διὰ χρημάτων τοῦ Κράτους, λαμβανομένων ὡς ἀνωτέρω ἐξέτεθγ, ἐξετελούντο αἱ προμήθειαι καὶ τὰ τεχνικὰ ἔργα. Πάντα τὰς ἐπιτελούντο μετὰ διαφόρων προσώπων, εἴτε πρὸς αὐτὰς προσκειμένων, μεθ' ὧν συνειργάζοντο ὅπως ἀφαιρέσωσι τὴν Δημοσίον καὶ ἰδιωτικὸν πλοῦτον ἐν μακρᾷ ἐπίπνοος καὶ ἐντιμῆς ἐργασίᾳ εἶχε δημιουργήσει. Μετὰ τὴν ἀποχώρησίν των ἐξ Ἑλλάδος καὶ προγενεστέρως κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐνταύθα παραμονῆς των, ἐκ τῶν ἀνωτέρω, οὕτως κτηθέντων παρ' αὐτῶν περιουσιακῶν στοιχείων, τινὰ μὲν ἐγκατέλειψαν, τὰ πλείστα ὅμως μετεβίβασαν καθ' ἓνα οἰονδήποτε νομικὸν τύπον ἢ χαριστικῶς εἰς τρίτους (φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα) καίτοι τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἀνήκον εἰς τὸ Δημόσιον, διότι διὰ χρημάτων τοῦ Κράτους ἠγοράσθησαν ἢ ἐξετελέσθησαν αἱ διάφοροι βελτιώσεις καὶ προσθήκαι ἀκινήτων.

Ἀποτελεῖ ὅθεν στοιχειώδη ἠθικὴν ἀλλὰ καὶ νομικὴν ἐπιταγὴν τὰ ἀντικείμενα ταῦτα νὰ περιέλθουν εἰς τὸ Κράτος ἐξ οὗ ἠντλήθησαν τὰ μέσα τῆς προμηθείας, παραγωγῆς ἢ κατασκευῆς τούτων, ἀναπρεπομένων τῶν σχετικῶν συμβάσεων δι' αὐτὰς.

τρίτοι κατέχουν αυτό. Οί τρίτοι οὗτοι οὐδεμιᾶς εἰδικῆς προστασίας εἶναι ἄξιοι, διότι ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν ὅτι δὲν εἶναι επιτετραμμένον νὰ συναλλάγουν μετὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος, τῶν ἢ ἀποκτήσουν ἀντικείμενα ἄτινα ἐξποίησαν οὗτοι, καὶ τὰ ὁποῖα οἱ τρίτοι οὗτοι ἐπρομηθεύοντο εἰς εὐτελεῖς τιμὰς, ἀποβλέποντες νὰ καρπωθῶν ὠφέλη ἀπὸ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον προήλθον ἀπὸ τὸ αἷμα καὶ τὸν ἰδρώτα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ σχεδίου, ὁρίζεται ὅτι ἀκυροῦνται ἐξ ὑπαρχῆς αἱ τοιαύτης φύσεως δικαιοπραξίαι τελεσθεῖσαι μετὰξὺ ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν ἐχθρῶν στρατιωτικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν καθ' ἕκαστον στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων ἢ ἐπιτρόπων αὐτῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν. Αἱ δικαιοπραξίαι αἱ ὑπὸ τῶν καθ' ἕκαστον στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν ὑπαλλήλων γενόμεναι, κατὰ μαχητὸν τεκμήριον, θεωροῦνται τελεσθεῖσαι ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 προβλεπομένων ἐχθρῶν πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 δὲν ὑπάγονται αἱ συμβάσεις αἱ συνομολογηθεῖσαι, ἔστω καὶ μετὰ τῶν ἐχθρῶν Ἀρχῶν, ἐφ' ὅσον ἀντικείμενον ἔχουσιν ἐμπορεύματα ἢ ἄλλα εἶδη χρήσιμα πρὸς καταβάλλωσιν ἢ ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον παραληφθέντα, ὡς λ. γ. τρόφιμα, φάρμακα ἢ ἄλλα οἰαδήποτε ἀντικείμενα γενικοῦ ἐμπορίου. Ἄν ὅμως ταῦτα τὰ ἐπρομηθεύθησαν οἱ τρίτοι οὐχὶ πρὸς καταβάλλωσιν ἢ ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ, ἀλλὰ πρὸς ἐπένδυσιν τῶν χρημάτων τῶν καὶ ἀποθήκευσιν αὐτῶν ἵνα ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ ἐκποιήσουν αὐτὰ πρὸς κερδοσκοπίαν, τότε καὶ αἱ ἀφορώσαι αὐτὰ δικαιοπραξίαι ὑπόκεινται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 καθιερωμένην ἀκυρότητα.

Δεόν ἐνταῦθα νὰ σημειωθῇ, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης τυχόν παρεξηγήσεως, ὅτι εἰς τὴν ἀκυρότητα τοῦ ἄρθρου 1 ὑπάγονται μόνον αἱ δικαιοπραξίαι αἱ συναφθεῖσαι μετὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ὡς αὗται χαρακτηρίζονται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 οὐχὶ δὲ καὶ αἱ συνομολογηθεῖσαι μετ' ἰδιωτῶν ἐχυρῆς ὑπηκοότητος, συνεπῶς καὶ κυρίως δὲν ὑπάγονται ὅσαι αἱ συναλλαγαὶ αἱ γενόμεναι ἐν σχέσει μὲ ἐμπορικὰς εἰσαγωγὰς ἢ ἐξαγωγὰς, πλὴν ἐάν καὶ αὗται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐπραγματοποιήθησαν διὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς. Τοιαῦται συνάλλαγα δύνανται ἐνδεχομένως νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4.

Ἐπειδὴ ἡ ἀκυρότης τοῦ ἄρθρου 1 εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ δημιουργήσῃ ἀνωμαλίαν τινὰ εἰς τὰς συναλλαγὰς, διὰ τοῦ ἄρθρου 2 σκοπεῖται ἡ καθιέρωσις βραχυπρόθεσμου παραγραφῆς, τῆς συμπληρουμένης καλύπτεται ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαγγελομένη ἀκυρότης καὶ στερεῖται πλέον τὸ Δημόσιον τοῦ δικαιώματος νὰ κατὰσχῃ τὰ ἀντικείμενα περὶ ὧν αἱ δικαιοπραξίαι αὗται. Ἡ καθιέρωσις τῆς παραγραφῆς ταύτης ἐθεωρήθη κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον ἀναγκαία διότι τὰ ἀντικείμενα τῶν συμβάσεων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 κατὰσχονται οὐ μόνον εἰς χεῖρας τοῦ συναλλαγέντος, ἀλλὰ καὶ παντὸς τρίτου καὶ θὰ ἦτο ἐπικίνδυνον χάριν τῆς ἀσφαλείας τῶν συναλλαγῶν νὰ παραμένουν ἐπὶ μακρὸν ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὰ δικαιώματα τοῦ κατόχου τοιούτων ἀντικειμένων. Τῆς βραχυπρόθεσμου ὅμως ταύτης παραγραφῆς ἐξαιροῦνται ἐκεῖνα τὰ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἢ τῆς ποσότητος τῶν, κραυγάζουν πόθεν ἔλκουν τὴν προέλευσιν αὐτῶν καὶ συνεπῶς ὁ κάτοχος αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ σοβαροὺς λόγους προστασίας, διότι ἐν γνώσει προμηθευθεὶς εἶδη προσερχόμενα ἐκ τοῦ ἐχθροῦ, ἑαυτὸν ὡς αἰτιᾶται διὰ τὴν ὑπόπτην συναλλαγὴν του. Ἡ γνώσις ἐνταῦθα τεκμαίρεται ὡς ἐκ τῆς φύσεως καὶ τῆς ποσότητος τοῦ ἀντικειμένου. Τὸ τεκμήριον δὲν νὰ θεωρηθῇ ὁμάχων διὰ τὰ ἀντικείμενα ἄτινα ὡς ἐκ τοῦ εἶδους τῶν καθίσταν ὀλέγον τὴν προέλευσιν τῶν, μαχητὸν δὲ δι' ἐκεῖνα ὧν ἡ ὑπόπτης προέλευσις ἐρείδεται ὑπὸ τῆς μεγάλης αὐτῶν ποσότητος.

Κατὰ τὸ σύστημα τῆς Συντακτικῆς Πράξεως τὰ ἀντικείμενα τῶν συμβάσεων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1, κατὰσχονται εἰς χεῖρας οἰουδήποτε τρίτου, ἔστω καὶ καλῆς πίστεως, ἐξομοιούμενα πρὸς κλοπικὰ.

Τὸ ἄρθρον 3 σκοπεῖ νὰ προστατεύσῃ τὰς ἐξαιρετικὰς ἐκεῖνας περιπτώσεις καθ' ὧς ὁ τρίτος εἶναι τοσαύτης καλῆς πίστεως ὥστε ἡ ἀνατροπὴ τῆς συμβάσεως νὰ προσβάλλῃ τὴν καλὴν πίστιν, τὰ χρηστὰ ἥθη, καὶ τὸ περὶ δικαίου κοινὸν αἰσθημα. Πότε συμβαίνει τοῦτο εἶναι ζήτημα περὶ οὗ κρίνει κυριαρχικῶς ἡ ὑπὸ εἰρικοῦ Νόμου συγκροτηθεῖσα Ἐπιτροπὴ Δικαιοκρίσεως.

Β'. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐχθρῆς κατοχῆς, ἥτις ἀπὸ τῆς 27ης Ἀπριλίου 1941 μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως, ἔλαβον χώραν δικαιοπραξίαι διαθεσεως περιουσιακῶν στοιχείων πρὸς ἐχθροὺς ἢ ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῶν. Αἱ πλείους τῶν δικαιοπραξιῶν τούτων ἐγένοντο ὑπὸ το κράτος ψυχολογικῆς διας ἀσκηθείσης ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν ἢ καὶ τρίτων ἐνεργούντων διὰ λογαριασμὸν ἢ ἐπ' ὠφελείᾳ ἐχθρῶν, εἰς βάρος τῶν ἀντισυμβληθέντων Ἑλλήνων ἢ ἀκόμη ἡχθησαν οἱ ἀντισυμβληθέντες πρὸς ἐχθροὺς εἰς τὰς δικαιοπραξίας ταύτας συνεπιεῖς πλάνης ἢ ἀπατῆς ἢ συνεπιεῖς ἀνάγκης εἰς ἣν κατὰ τὴν περίοδον τῆς Κατοχῆς εὐρέθησαν καὶ ἥτις ἐγένετο ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν. Διεπιστώθη ὅμως ὅτι εἰς τινὰς περιπτώσεις μετὰ τῆς ὠφελείας τοῦ ἐχθροῦ συνέτρεχε καὶ ὠφέλεια εὐαριθμῶν συναλλαγέντων μετ' αὐτοῦ μὴ ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τῆς λαυσαν ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ταύτης συναρπάσεως ἀρκετὰς προνομίας καὶ ἀνταλλάγματα.

Ἄλλ' ἐπίσης διεπιστώθη ὅτι καὶ ἀντιθέτως, ἰδίᾳ κατὰ τοὺς ἀμέσως προηγηθέντας τῆς ἀπελευθερώσεως μῆνας, ἐγένοντο δικαιοπραξίαι διαθεσεως ἐκ μέρους ἐχθρῶν πρὸς Ἑλληνας διαφόρων περιουσιακῶν στοιχείων καὶ δὴ κινητῶν πραγμάτων. Αἱ δικαιοπραξίαι αὗται εἶναι πιθανώτατα εἰκονικαί.

Διὰ τῶν δικαιοπραξιῶν τούτων ἡ διετέθησαν πρὸς ἐχθροὺς περιουσιακὰ στοιχεία παρ' Ἑλλήνων θανατοπονηθέντων εἰς τὴν μετὰ τῶν ἐχθρῶν συναλλαγὴν ἢ παρ' Ἑλλήνων ἐπιδιωξάντων ὠφέλη ἐκ τοιούτων συναλλαγῶν ἢ ἀπὸ μέρους ἐχθρῶν ἐπιδιωκόντων νὰ διαφυλάσῃ τὴν ἀνομίαν κατὰ το πλεονεκτήματα κτηθείσαν περιουσίαν τῶν ἀπὸ οἰσφορῶν εἰς βάρος τῶν μέτρων καὶ ὅς ἀπὸ τῆς πιθανῆς δεσμεύσεως τῆς διὰ τῆς θέσεως αὐτῆς ὑπὸ μεσεγγύησιν.

Εἶναι προφανεῖς οἱ λόγοι δι' οὓς ἡ οὕτως δημιουργηθεῖσα κατάστασις, ἐπωφελὴς διὰ τοὺς ἐχθροὺς ἢ διὰ τινὰς μετ' αὐτῶν συναλλαγέντας κακοὺς Ἑλληνας, δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀνεκτὴ, δι' ὃ καὶ λαμβάνεται πρόνοια κηρύξεως ἀκύρων τῶν δικαιοπραξιῶν τούτων.

Οὕτω διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ σχεδίου προβλέπεται ἡ δυνατότης τῆς παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀκυρώσεως τῶν δικαιοπραξιῶν τούτων, ἐφ' ὅσον συντρέχουν ὡρισμένα προϋποθέσεις. Ἡ διὰ πράξεως τῆς Δικαιοκρίσεως ἀκύρωσις τῶν δικαιοπραξιῶν αὐτῶν ἔχει τὸ πλεονέκτημα τῆς ταχύτητος τῆς σχετικῆς διαδικασίας, ἥτις ταχύτης εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὰς περιπτώσεις, περὶ ὧν τὸ σχέδιον, αἵτινες εἶναι ἀπότοκοι μιᾶς πρωτοφανοῦς ἀναστατώσεως, οἷα ὑπῆρξεν ἡ συνεπιεῖς τῆς Κατοχῆς προσελθούσα, καὶ τοσοῦτο μᾶλλον ἐπιβεβλημένη καθ' ὅσον καὶ σήμερον ἀκόμη καταβάλλεται παρ' ἐνδιαφερομένων προσπάθειαι συγκαλύψεως ὑπόπτων συναλλαγῶν καὶ ἀποκρύψεως ἐχθρῶν περιουσιακῶν στοιχείων. Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ὧς ἐκ τῶν δικαιοπραξιῶν ἐζημιώθησαν ἀποδεδειγμένως Ἑλληνας ἢ διὰ τοῦ σχεδίου ρύθμισις ἔχει τὸ πλεονέκτημα τῆς ταχύτητος τῆς περιουσιακῆς τῶν ἀποκαταστάσεως. Ἐχει ἀκόμη τὸ πλεονέκτημα τῆς μεταθέσεως τοῦ βάρους τῆς ἀποδείξεως εἰς τρίτους, ὅπερ ἄλλως θὰ ἐπιπτεν εἰς τοὺς ὅμους τοῦ Δημοσίου. τὸ ὁποῖον ὡς εἶναι εὐνόητον, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κατέχῃ στοιχεῖα πλήρως ἀποδεικτικὰ τῆς ἐλαττωματικότητος τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω δικαιοπραξιῶν.

Ἐξ ἄλλου διὰ τῶν αὐτῶν παραγράφων τοῦ σχεδίου θεσπίζεται ὅτι τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως θὰ προηγῇται σύμφωνος γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2636) 1940 ἀποτελουμένης ἐξ ἀνωτάτων δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

Σκοπὸς τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου εἶναι ἡ ἀποφυγὴ ἀδικαιολογίτου πλουτισμοῦ προσώπων ὠφελομένων τυχόν ἐκ τῆς κηρύξεως δικαιοπραξίας ὡς ἀκύρου, ὡς λ. γ. θὰ συνέβαινε

γεν ἐὰν ἀκυρωμένης τῆς δικαιοπραξίας ὁ πωλητὴς λ. χ. συμφωνῶς πρὸς τὰς γενικὰς τοῦ κοινοῦ δικαίου διατάξεις, υπεχρεούτο εἰς ἐπιστροφήν τοῦ τιμήματος καὶ δὴ εἰς πληθωρικὰς δαρχμάς. Βάσει τῆς παραγράφου ταύτης ὁ ὑπὲρ οὗ κηρύσσεται ἡ ἀκυρότης δύναται νὰ υποχρεωθῇ εἰς οἰονδήποτε παροχὴν ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Δημοσίου καὶ νὰ δρίζεται ἅμα ὅτι μόνον ἐπὶ τῇ εκπληρώσει ταύτης καὶ ἀπὸ ταύτης ἐπέρχονται αἱ τῆς ἀκυρότητος συνέπειαι.

Διὰ τῆς παραγράφου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα παντὸς τρίτου ὅπως μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως προσούγῃ εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια, ὅστε νὰ μὴ δύναται νὰ εὐσταθήσῃ ἀνησυρία ἢ ὑπόνοια περὶ αὐθαρισιῶν τῆς Διοικήσεως ἐν τῇ ἐπιλύσει τῶν υποθέσεων τούτων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων σαφῶς προκύπτει ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκδόσεως Συντακτικῆς Πράξεως διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὰ ὁποῖα σήμερον εὐρίσκονται ἐκτεθειμένα παρὰ πάντα ἡθικὸν νόμον καὶ δίκαιον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1945.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΜΙΧΑΗΛ Α. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθ. 45) 1945.

Περὶ δικαιοπραξιῶν τελεσθεισῶν διαρκούσης τῆς κατοχῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Δικαιοπραξίαι τελεσθεῖσαι ἀπὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Χώραν ἐχθρικών στρατευμάτων, Γερμανικῶν, Ἰταλικῶν, Βουλγαρικῶν καὶ Ἀλβανικῶν, μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως αὐτῶν δι' ὧν μετεβιβάσθησαν εἰς Ἑλλάδας ἢ ἄλλοδαπούς ἢ καὶ εἰς Νομικὰ Πρόσωπα, ἡμεδαπὰ ἢ ἄλλοδαπά, ἐξαιρέσει τοῦ Διεθνoῦς Κομιτάτου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Βοηθημάτων ἐν Ἑλλάδι, καθ' οἷονδήποτε τρόπον, ἀκίνητα ἢ κινητὰ πάσης φύσεως, εἴτε ὑπὸ πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἐχθρικών Ἀρχῶν, εἴτε ὑπὸ τῶν καθ' ἑκάστον στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν Ἀρχῶν τούτων, κηρύσσονται ἐξ ὑπαρῆς ἄκυροι καὶ ἀνευ οὐδενὸς νομίμου ἀποτελέσματος.

Τὰ ἀντικείμενα τῶν δικαιοπραξιῶν τούτων περιέχονται κατὰ πλήρη κυριότητα εἰς τὸ Δημόσιον, οὐδεὶς δὲ δικαιεῖται νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν ἢ νὰ προσβάλῃ οἰαδήποτε ἀξιώσεις κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀπορροούσας ἐκ τῶν δικαιοπραξιῶν τούτων.

2. Αἱ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ καθ' ἑκάστον στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐπιτρόπων ἢ ἀντιπροσώπων τῶν ἄνω ἐχθρικών Ἀρχῶν τελεσθεῖσαι δικαιοπραξίαι τῆς παραγράφου 1 τεκμαίρονται ὡς τελεσθεῖσαι ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν ἐχθρικών Ἀρχῶν.

3. Δικαιοπραξίαι τῆς παραγράφου 1 ἀφορῶσαι προμήθειαν ἐμπορευμάτων ἢ ἄλλων εἰδῶν χρησίμων πρὸς κατανάλωσιν ἢ ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραληφθέντων, δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 ἀπαγγελομένην ἀκυρότητα.

4. Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαγγελομένη ἀκυρότης χωρεῖ, ὡς πρὸς ἑκάστον τμήμα τῆς Χώρας διὰ τὰς δικαιοπραξίας τὰς τελεσθείσας ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς τὸ τμήμα τούτο κατελήφθη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω στρατιωτικῶν Ἀρχῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξ αὐτοῦ ἀποχωρήσεως τῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Μετὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1945 παραγράφεται τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου νὰ κατὰσχῃ ἀντικείμενα τῶν δικαιοπραξιῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τῆς παρούσης, ἀνατρεπόμενης ὡς πρὸς τὰ μὴ κατὰσχθέντα τῆς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαγγελομένης ἀκυρότητος.

2. Δικαιοπραξίαι ἔχουσαι ἀντικείμενον μηχανήματα παντὸς εἶδους, μεταφορικά μέσα ἢ πράγματα, ἅτινα ὡς ἐκ τῆς φύσεως ἢ τῆς ποσότητος αὐτῶν εἶναι κατάδηλον ὅτι προέρχονται ἐκ συναλλαγῆς μετὰ τῶν Ἀρχῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τῆς παρούσης, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀνωτέρω παραγραφὴν οὐδὲ καλύπτεται ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 ἀπαγγελομένη ἀκυρότης διὰ τῆς παρόδου τῆς προθεσμίας τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἢ δι' εἰδικοῦ Νόμου συγκροτηθεῖσῃ Ἐπιτροπῇ Διεκδικήσεων δύναται νὰ κηρύσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἰσχυρὰν τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 1 δικαιοπραξίαν ἂν τοῦτο ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς καλῆς πίστεως, τῶν χρηστῶν ἠθῶν ἢ τοῦ περὶ δικαίου κοινοῦ αἰσθήματος.

Ἄρθρον 4.

1. Δικαιοπραξίαι μὴ περιλαμβανόμεναι εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τελεσθεῖσαι ἀπὸ τῆς 27ης Ἀπριλίου 1941 μέχρι τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1944, ὡς πρὸς τὰ ἀπελευθερωθέντα μέχρι τῆς χρονολογίας ταύτης τμήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἢ καὶ μέχρι τῆς μεταγενεστέρως ἀπελευθερώσεως ἐνδὲς ἐκάστου τῶν τμημάτων τούτων, δι' ὧν μεταβιβάζονται, ὑφ' οἰονδήποτε νομικὴν μορφήν, ἐν Ἑλλάδι κείμεναι ἐγθρικά, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2636) 1940, περιουσίαι ἐκ μέρους ἐχθρῶν πρὸς Ἑλλάδας ἢ ἄλλοδαπούς ἢ καὶ Νομικὰ Πρόσωπα, ἡμεδαπὰ ἢ ἄλλοδαπά, δύναται μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1945 νὰ κηρύσσονται ἄκυροι αὐτεπαγγέλτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2636) 1940, ἐφ' ὅσον πιθανολογεῖται ἐπαρκῶς ὅτι ἡ μεταβίβασις ἐγένετο συνεπείᾳ ἀπάτης ἢ βίας ἀσκηθείσης ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἢ εἰκονικῶς ἢ συνεπείᾳ πλάνης ἢ κορυφότητος ἀπειρίας ἢ ὅτι ἡ μεταβίβασις πάσχει ἄλλῃν τινὰ κατὰ νόμον ἀκυρότητα ἢ τέλος ὅτι ἡ μεταβίβασις ἐγένετο πρὸς ἀποφυγὴν τῆς πιθανῆς μεσεγγυήσεως ἢ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐχθρικών πολιτικῶν ἢ πολεμικῶν σκοπῶν.

2. Δικαιοπραξίαι τελεσθεῖσαι, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερόμενα χρονικά ὅρια, δι' ὧν μεταβιβάζονται περιουσιακὰ στοιχεῖα πάσης φύσεως παρ' οἰονδήποτε πρὸς ἐχθροὺς ἢ ἐπ' ὠφελείᾳ ἐχθρῶν δύναται μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1945 νὰ κηρύσσονται ἄκυροι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2636) 1940, ἐφ' ὅσον πιθανολογεῖται ἐπαρκῶς ὅτι ἡ μεταβίβασις ἐγένετο εἰκονικῶς ἢ συνεπείᾳ πλάνης, ἀπάτης ἢ βίας ἢ συνεπείᾳ ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀνάγκης, κορυφότητος ἢ ἀπειρίας τοῦ ἀντισυμβαλλομένου, ἢ ὅτι ἡ μεταβίβασις πάσχει ἄλλῃν τινὰ κατὰ Νόμον ἀκυρότητα.

3. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδίδεται τῇ αἰτήσει τῶν ἐγγόντων ἔννομον συμφέρον, ὑποβαλλομένη πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης ἐφ' ὅσον ὁ ἔχων ἔννομον συμφέρον κατοικεῖ ἢ διαμένει ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐξ μηνῶν ἐφ' ὅσον αὐτὸς κατοικεῖ ἢ διαμένει ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ.

4. Διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένων μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2636) 1940, δύναται νὰ τάσσονται οἰοδήποτε χρηματικοὶ ἢ ἄλλοι ὅροι εἰς βάρος τοῦ ἐκ τῆς κηρύξεως τῆς ἀκυρότητος ἢ ἀκυρώσεως ὠφελομένου καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

5. Ἡ κατὰ τὴν διοικητικὴν διαδικασίαν τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου κήρυξις ἢ μὴ ἀκυρότητος δὲν ἐμποδίζει τὴν εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια προσφυγὴν τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, ἥτις δέον νὰ ἀσκήσῃται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνδὲς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἢ μετὰ πάροδον ἀπράκτου τετραμήνου ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ ὑπο-

εολής της κατά την παράγραφον 3 του παρόντος άρθρου αίτησεως.

Η κατά τὰ ἀνωτέρω προφυγή είναι ἀπαράδεκτης εάν δὲν ἐξεδότησαν αἱ κατά τὰς προηγουμένας παραγράφους ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ εάν δὲν παρήλθον ἡ τετράμηνος, ὡς ἄνω, προθεσμία.

6. Τὰ τακτικά δικαστήρια δύνανται καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ τίσσωσιν οἰουσδήποτε γρηγματικούς ἢ ἄλλους ὁρους εἰς ὅρους τοῦ ἐκ τῆς κηρύξεως τῆς ἀκυρότητος ἢ ἀκυρωσίας ὠφελουμένου.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου άρθρου δὲν περιλαμβάνονται δικαιοπραξίαι ἔχουσαι ὡς ἀντικείμενον ἀνωνύμους τίτλους, δι' ὧν οὗτοι περιήλθον ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας ὑπὸ τὴν κατοχὴν ἐχθρῶν ἢ τρίτων ἐνεργούντων κατ' ἐντολὴν ἢ διὰ λογαριασμὸν ἢ ἐπ' ὠφελείᾳ ἐχθρῶν.

Περὶ τοῦ θέματος τούτου θέλει προνοήσει εἰδικὸς Νόμος.

Ἄρθρον 6.

Αἱ κατά τὸ ἄρθρον 2 παρ. 3 καὶ 5 τῆς παρούσης προθεσμίας δύνανται νὰ παρατείνωνται διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Συντακτικῆς Πράξεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της διὰ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Α. ΜΗΛΛΑΝΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝ. ΤΖΑΒΙΝΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΓΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΗΛΑΡΟΥΝΗΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ, Α. ΜΕΡΕΝΤΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

(2)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθ. 46.

Περὶ ἐργηρείας τῆς ὑπ' ἀριθ. 24)45 Συντακτικῆς Πράξεως (περὶ ἀποκαταστάσεως ἀπολυθέντων δημοσίων ὑπαλλήλων).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς παραγρ. 3 τοῦ άρθρου 5 τῆς ὑπ' ἀριθ. 24)45 Συντακτικῆς Πράξεως περὶ ἀποκαταστάσεως ἀπολυθέντων δημοσίων ὑπαλλήλων εἶνε, ὅτι ἐξαίρουνται καὶ τῆς μόνον οἱ ἐσθίοι δικαστικοὶ λειτουργοὶ καὶ οἱ μόνιμοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι (Εἰσαγγελεῖς, Εἰρηνοδίκαι καὶ Πταισματοδίκαι), οὐχὶ δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ὡς δικαστικοὶ ὑπάλληλοι χαρακτηριζόμενοι (ὑπάλληλοι γραμματείας δικαστηρίων, Ὑποθηκοφυλακείων, συμβολαιογράφοι, κλητῆρες ἐν γένει κλπ.).

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Συντακτικῆς Πράξεως ἀρχεῖται

ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1945

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Α. ΜΗΛΛΑΝΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝ. ΤΖΑΒΙΝΟΣ, ΑΝΑΓΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΗΛΑΡΟΥΝΗΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1945

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

(3)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθ. 47.

Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 17 τῆς 16 Νοεμβρίου 1944 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ συγχωνεύσεως εἰς τοὺς ΣΕΚ τοῦ δικτύου τῆς Γαλλοελληνικῆς Ἑταιρίας Σιδηροδρόμων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 17 τῆς 16ης Νοεμβρίου 1944 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ συγχωνεύσεως εἰς τοὺς ΣΕΚ τοῦ δικτύου τῆς Γαλλοελληνικῆς Ἑταιρίας Σιδηροδρόμων ἔχουσα οὕτω:

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἔχον ὑπ' ὄψιν τὰς εἰδικὰς συνθήκας αἰτίας ἐδημιουργήθησαν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Δυτικῆς Θράκης καὶ τὴν ἀνάγκην ἀμέσου θέσεως εἰς ἐκμετάλλευσιν τοῦ Σιδηροδρομικοῦ Δικτύου ἀπὸ Ἀλεξανδρουπόλεως εἰς Σβίλεγκραδ τῆς Γαλλοελληνικῆς Ἑταιρίας Σιδηροδρόμων, ἀποφασίζει.

Ὅπως τὸ Δίκτυον τοῦτο μεθ' ὧν τῶν ἐγκαταστάσεων, τραίαν ὀδικῶ καὶ παντὸς ἄλλου στοιχείου ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν εἴτε εὐρισκομένου ἐπὶ τόπου εἴτε ἀλλοχοῦ εἴτε εἰς χεῖρας ἑένου Κράτους ἢ ἰδιώτου, περιέλθῃ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Τὸ ὡς ἄνω Δίκτυον συγχωνεύεται εἰς τὰ Δίκτυα τῶν ΣΕΚ εἰσινεα θέλουσι ἀναλάβει καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ.

Τὰ τυχόν προκύφοντα ζητήματα ἐκ τῆς ὡς ἄνω ἐνεργείας θέλουσι καθορισθῇ βραδύτερον.

Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς Μεταφορῶν ὥπως προσέλθῃ εἰς πάσας τὰς σχετικὰς περαιτέρω ἐνεργείας εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 17 παρούσαν πρᾶξιν τοῦ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τὰ μέλη

Φ. ΜΑΝΟΥΗΛΙΑΝΗΣ, Α. ΣΒΩΛΟΣ, Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΗΛ. ΤΣΙΡΙΜΟΚΟΣ, Γ. ΖΕΥΤΟΣ, Ν. ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΗΣ, Κ. ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ, Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΦΙΚΙΩΡΗΣ, Θ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ΑΓΓ. ΘΕΟΔΩΡΙΤΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Ν. ΑΒΡΑΑΜ, Ν. ΑΣΚΟΥΤΣΗΣ, Θ. ΔΟΝΤΟΣ, Α. ΔΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Α. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΒΛΑΧΟΘΑΝΑΣΗΣ, Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ, Φ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

Άρθρον 2.

Ἀπὸν τὸ σιδηροδρομικὸν δίκτυον ἀπὸ Ἀλεξανδρουπόλεως εἰς Σάβλεγκραδ τῆς Γαλλοελληνικῆς Ἑταιρίας Σιδηροδρόμων μεθ' ἑλὼν τῶν ἐγκαταστάσεων, τροχαίου ὀδικίου, καὶ παντὸς ἄλλου στοιχείου ἀπαραίτητου διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν εἴτε εὐρισκομένου ἐπὶ τόπου εἴτε ἀλλοδαπῷ εἴτε εἰς χεῖρας ξένου Κράτους ἢ ἰδιώτου, ἀπὸ τῆς 16 Νοεμβρίου 1944 ἡμέρας ἐκδόσεως τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, περιέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Τὸ ὡς ἄνω δίκτυον συγχωνεύεται εἰς τὸ δίκτυον τῶν ΣΕΚ οἵτινες θέλουσι ἀναλάβῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ.

Άρθρον 3.

Πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης θέλει ρυθμισθῇ διὰ Βασ. Δ) τῶν ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Μεταφορῶν.

Άρθρον 4.

Ἡ παρούσα συντακτικὴ πράξις ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ὡς συνεργημένην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1945

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΓΓ. ΑΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΗΛΑΡΟΥΝΗΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1945

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθ. 48.

Περὶ ἀκυρώσεως Διαταγμάτων καὶ ἀποφάσεων τινῶν ἐκδοθεισῶν ἐπὶ κατοχῆς καὶ ἀφορώσων Λιμενικοῦς Ἀξιοματικούς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερ-
σίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Άρθρον μόνον

1. Λιμενικοὶ Ἀξιοματικοὶ παραιτηθέντες ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸν χρόνον τῆς ξένης κατοχῆς, εἴτε δὲ ἀναχωρήσαντες καὶ ἀναλαβόντες ὑπηρεσίαν ἐν Μ. Ἀνατολῇ θεωροῦνται μηδέποτε παραιτηθέντες τὰ δὲ ἐκδοθέντα ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν παραιτήσεων αὐτῶν Διατάγματα, ἀκυροῦνται ἀφ' ἧς ἰσχυσαν ἄνευ ἐτέρας διατυπώσεως.

2. Ἀποφάσεις Ναυτοδικείων ἀφορῶσαι Ἀξιοματικούς τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ἀναχωρήσαντας καὶ ἀναλαβόντας ὑπηρεσίαν ἐν Μ. Ἀνατολῇ καταδικάζουσαι αὐτοὺς ἐπὶ λοιπότητι κα-
ταργοῦνται ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν ἄνευ ἐτέρας διατυπώσεως.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Συντακτικῆς πράξεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1945.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Α. ΜΗΛΑΛΛΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΓΓ. ΑΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Ν. ΣΜΗΛΑΡΟΥΝΗΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθ. 49.

Περὶ συμπληρώσεως τῆς ἐπ' ἀριθ. 19)1945 Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ τροποποιήσεως ποινικῶν τινῶν διατάξεων».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερ-
σίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τῆς ὑπ' ἀριθ. 19)1945 Συντακτικῆς Πράξεως προστίθενται 3η καὶ 4η παράγραφος ἔχουσα οὕτως:

3. Διὰ τὴν νῆσον Κρήτην ἡ προθεσμία τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου παρατείνεται μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1945.

4. Τῆς παραδόσεως ἐξαιροῦνται οἱ κατοικοῦντες δυτικῶς τῆς γραμμῆς Ἐπισκοπῆς Ρεθύμνης, Ἀρχοντικῆς Ἀργυροπόλεως, Βιλανδράλλου, Ρεδακίνου, οἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσῃ ταῦτα 15 ἡμέρας μετὰ τὴν παράδοσιν ἢ ἀποχώρησιν ἐκ Κρήτης τῶν Γερμανικῶν Στρατευμάτων. Ἡ ἀκριβὴς ἡμερομηνία τῆς παραδόσεως καθορισθήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης.

Άρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1945.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Α. ΜΗΛΑΛΛΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΓΓ. ΑΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

(6)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθ. 50.

Περὶ τῶν μεταιιθεμένων εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, Κρήτην καὶ Ἑπειρὸν ἐπαλλήλων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἀρχαῖοι ἐν γένει Ὑπάλληλοι, Ὑπάλληλοι Νομικῶν Προσώπων Ἀρχαίου Δικαίου καὶ Ὑπάλληλοι Τραπεζιτικῶν Ὄργανισμῶν, οἵτινες διατασσόμενοι δυνάμει τῆς παρούσης Συντακτικῆς Πράξεως, ὅπως, βάσει νομίμου τοποθετήσεως τῶν, μεταβῶν καὶ ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν ἐν Ἑπιείρῳ, Μοκεδονίᾳ, Θράκῃ ἢ Κρήτῃ, δὲν συμμορφωθῶν ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν δέκα ἡμερῶν, λογίζονται ὡς παραιτηθέντες ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκπνοῆς τῆς προθεσμίας ταύτης, τῆς παραιτήσεώς των πιστοποιουμένης καὶ γενομένης ἀποδεκτῆς ἀνευ ἄλλης διατυπώσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ τῆς Διοικήσεως τοῦ Τραπεζιτικοῦ Ὄργανισμοῦ. Τῶν οὕτω παραιτουμένων ἀπαγορεύεται ὁ διορισμὸς ἢ ὁ ἐπαναδιορισμὸς εἰς οἵανδήποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω θέσεων ἐπὶ διετίαν ἀπὸ τῆς παραιτήσεώς των.

2. Κατὰ προτίμησιν ἢ ἐντολὴν πρὸς μετάβασιν εἰς τὰς εἰρημένους περιοχὰς δυνάμει τῆς παρούσης Συντακτικῆς Πράξεως δέον νὰ δίδεται εἰς τοὺς μὴ ὑπηχάσαντες εἰς αὐτὰς πλεόν τῆς πενταετίας.

Ἡ παρούσα Συντακτικὴ Πράξις ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. ὑποβληθήσεται δὲ εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Συνελεύσεως ἅμα συνερχομένης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1945

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντίβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. ΜΗΛΛΑΝΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΡΤ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΗ. ΜΑΤΕΣΣΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΑΛΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ, Α. ΜΕΡΕΝΤΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1945

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(7)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 366.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κωδικοποιημένου Νόμου 4952.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Κωδικοποιημένου Νόμου 4952, προστίθεται 4 παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

4. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τῆς ὁριστικῆς Συνθήκης Εἰρήνης, εἰς τὰς γενικὰς καὶ εἰδικὰς θέσεις τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ διορισθῇ καὶ πᾶς ἐνῆλξ Ἑλλήν πολίτης ἰσχυόμενος στρατολογικῶς ἐν τάξει μὴ κληθεὶς ἐν καιρῷ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ ὑποχρεώσεων ὡς καὶ πᾶς ἐκτελὼν αὐτὰς κατὰ τὴν προκήρυξιν τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντίβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, Α. ΝΑΡΤ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ, Α. ΜΕΡΕΝΤΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

(8)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 367.

Περὶ ἀνασυγκροτήσεως Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ὅσαι ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων ἀριθμοῦν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος πλεόν τοῦ ἡμίσεως τοῦ πρὶν τοῦ πολέμου ἀριθμοῦ μελῶν, θεωροῦνται ὡς πληρῶς ἀνασυγκροτημέναι. Ἡ λειτουργία τῶν Κοινοτήτων τούτων συνενίσταται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 2456) 1920 «περὶ Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων», ὡς οὗτος διὰ μεταγενεστέρων Νόμων ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη καὶ τοὺς ἐγκειμένους κανονισμοὺς αὐτῶν. Ἡ Διοίκησις αὐτῶν ἀνατίθεται προσωρινῶς καὶ μέντοις ἐνταστάσεως ἀναρμοσίων εἰς βμελεῖς ἕως βμελεῖς διοικητικὰς Ἐπιτροπὰς, διοριζομένας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Θεμελιωμάτων καὶ Παιδείας πρὸς τῶν τοῦ οἰκείου Νομοῦ ἢ τοῦ ἐπὶ τοῦ ὅθλου 5 τοῦ παρόντος προβλεπομένου Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου. Μέχρι τῆς ἀναδείξεως αἰρετῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων, αἱ προσωριναὶ αὗται Ἐπιτροπὰὶ ὀνομασι πᾶντα τὰ δικαιώματα τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 2456) 1920. Προκειμένου ὅμως περὶ α) ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου Κοινοτικῆς περιουσίας ἢ συστάσεως ἐμπραγματῶν ἐξουσας ἐπ' αὐτῆς, β) συνυπολογίσεως μισθώσεως ἀκινήτου διὰ νομικὴν περίοδον μεγαλυτέραν τοῦ ἔτους καὶ γ) συνάψεως δανείων ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θεμελιωμάτων ἐκδιδόμενη μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

Ὅσαι ἐκ τῶν Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων ἀριθμοῦν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος τὸ ἥμισυ ἢ ὀλίγωτόν τοῦ ἡμίσεως τοῦ πρὶν τοῦ πολέμου ἀριθμοῦ μελῶν, θεωροῦνται ὡς μερικῶς ἀνασυγκροτημέναι. Διὰ τὴν προσωρινὴν Διοίκησιν αὐτῶν ἐπικρατοῦνται ἐπίσης αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου. Ἐπὶ πλεόν α' ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ τεθέντες περιορισμοὶ ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῆς Διοικήσεως θέλουν ἰσχύει καὶ μετὰ τὴν ἀνάδειξιν αἰρετῶν ὁργάνων καὶ ἐπὶ χρονικὴν διὰ.

στημα ενός έτους από της λήξεως της παλιννοστήσεως των εκτοπισθέντων Ισραηλιτών. Εάν εν τῷ μεταξύ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ πρὸ τοῦ Γερμανικοῦ διωγμοῦ τοιοῦτου, ἡ Κοινότης θέλει θεωρεῖσθαι ἔκτοτε ὡς πλήρως ἀνασυγκροτηθεῖσα, ὅποτε θὰ ἐφαρμόζωνται καὶ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθρου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς ὅσας ἐκ τῶν Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων τῆς Χώρας δὲν ἀπέμεινε κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Νόμου 2456)1920 ἀποπεμπόμενος ἀριθμὸς εἰκοσι ἰσραηλιτικῶν οἰκογενειῶν διὰ τὴν ἀναγνώρισιν Κοινοτήτος, αὗται θεωροῦνται ὡς εὐρισκόμεναι ἐν ἀδρανεῖα. Διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ὑποθέσεων καὶ συμφερόντων τῆς Κοινοτήτος διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὀρθοκινεμάτων καὶ Παιδείας προσωρινὴ Συνέλευσις ὡς Συνέλευσις Ἐπιτροπῇ πρῶτασι τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου. Καὶ ἐπὶ τῶν προσωρινῶν τοῦτων Ἐπιτροπῶν ἐφαρμόζονται οἱ περιορισμοὶ τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ παρόντος. Ἀλλ' ὡς Κοινότης τις ἐν ἀδρανεῖα μεταστῇ λόγῳ αὐξήσεως τῶν μελῶν τῆς εἰς κατάστασιν μερικῆς ἢ πλήρους ἀνασυγκροτήσεως, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ δι' ἐκάστην περίπτωσιν ἀντίστοιχοι διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἀρθρων.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὰς πλήρως ἢ μερικῶς ἀνασυγκροτημένας Κοινότητας δέον ἐντός ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ εἰς ἡμέραν καθοριζομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὀρθοκινεμάτων καὶ Παιδείας νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀρχαιεστίαι πρὸς ἀνάδειξιν τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου ποσδλεπομένων αἰρετῶν ὁργάνων Διοικήσεως.

Ἄρθρον 5.

Πρὸς ἐνιαίαν ἐκπροσώπησιν τῶν ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων καὶ συντονισμόν τῶν ἐνεργειῶν, συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις προσωρινῶς «Κεντρικὸν Ἰσραηλιτικὸν Συμβούλιον συνταγματοῦ καὶ γνωματούσεως».

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἐκποσωπεῖ τὰς Ἰσραηλιτικὰς Κοινοτήτας τῆς χώρας ἐναντι τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ τῇ ἀλλοδαπῇ Ὀργανώσεων περιθάλψεως καὶ ἀποκαταστάσεως, συγκεντρώνει καὶ διαθέτει τὰ τυχόν εἰς αὐτὸ ἀποστελλόμενα χρήματα ἢ ἄλλα βοηθήματα ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, τὰ προσοιζόμενα ὑπὲρ τοῦ συνόλου τῶν ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων, τῆς χώρας ἢ τῶν μελῶν αὐτῶν καὶ εἰσγγεῖται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὰς Ἀρχὰς καὶ ἐπὶ τοῦτο ἀνεγνωρισμένας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ τῇ ἀλλοδαπῇ Ὀργανώσεις, πᾶν μέτρον διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῶν ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων, τὴν παλινόστησιν, περίθαλψιν καὶ ἀποκατάστασιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἐκτοπισθέντων Ἰσραηλιτῶν ὡς καὶ τὴν συγκέντρωσιν καὶ διαφύλαξιν τῶν ἐγκαταλειμμένων ἰσραηλιτικῶν περιουσιῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ ἀνωτέρω Κεντρικὸν ἰσραηλιτικὸν Συμβούλιον εἶναι δωδεκαμελὲς καὶ διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ὀρθοκινεμάτων καὶ Παιδείας ἐξ Ἰσραηλιτῶν πολιτῶν Ἑλληνῶν μονίμως διαμενόντων ἐν Ἀθήναις προτιμωμένων τῶν διατελεσάντων αἰρετῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν κυριωτέρων ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων τῆς χώρας.

2. Τὸ Κεντρικὸν ἰσραηλιτικὸν Συμβούλιον ὑποχρεοῦται ὅπως ἀλλ' ὡς ἀναδειχθῶσιν αἰρετὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων συγκαλέσῃ ἐν Ἀθήναις συνέδριον ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ὑποβάλλῃ λογιστάσιον τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένων μεθ' ὃ τὸ Συμβούλιον θεωρεῖται διαλελυμένον. Τὸ αὐτὸ Συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων δύναται νὰ προτείνῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὀρθοκινεμάτων καὶ Παιδείας τὴν ἴδρυσιν ἐνώσεως τῶν ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος πρὸς συντονισμόν τῶν κοινῶν κατὰ τοὺς καίμενους Νόμους σκοπῶν καὶ ἐνιαίαν ἐκπροσώπησιν τῶν Κοινοτήτων.

3. Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν λειτουργίας τοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου δικαιούται, ὅπως παρακρατῇ ποσοτὸν μέρους πάντε τοῖς ἐκατὸν (50%) τῶν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἢ ἐξ ἄναστρομένων κεφαλαίων.

4. Τὰ τῆς ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου διέπονται ὑπὸ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ, ἐκπονεμένου ὑπ' αὐτοῦ καὶ κυρουμένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ὀρθοκινεμάτων καὶ Παιδείας.

5. Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀποστείαν τοῦ Ὑπουργείου Ὀρθοκινεμάτων καὶ Παιδείας, ἀσκουμένην ὡς καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἑκάστα ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 7.

1. Οἱ Νόμοι 2544)40; 3290)44 καὶ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα 1326)42 καταργοῦνται. Τὸ δὲ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 40741 πράξεως τῆς 20)11)44 ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Ὀρθοκινεμάτων συσταθέν Κεντρικὸν Συμβούλιον Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων Ἑλλάδος καταργεῖται.

2. Διὰ Β. Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὀρθοκινεμάτων καὶ Παιδείας δύναται νὰ ρυθμισθῇ πᾶσα λεπτομέρεια, σχετικὴ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 8.

Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Α. ΜΗΛΛΑΝΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΗΛΑΡΟΥΝΗΣ, Γ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

(9)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 368.

Περὶ ἐκτάκτου συνδρομῆς τοῦ Κράτους πρὸς τοὺς ἱερὰς ναοὺς καὶ λοιπὰ ἐκκλησιαστικὰ καθιδρύματα τῶν Ἀγίων Μητροπόλεων τῆς Ἑλλάδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερασσάμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγγράφεται ἡ εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὀρθοκινεμάτων καὶ Παιδείας καταβολὴ ποσοῦ δραχμ. 7.500.000 εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐφ' ἑκάστῃ συνδρομῇ τοῦ Κράτους πρὸς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς καὶ λοιπὰ ἐκκλησιαστικὰ καθιδρύματα τῶν Ἀγίων Μητροπόλεων διὰ τὴν ὑπὸ τοῦτων ἀντιμετώπισιν τῆς θαπάρης προμηθείας ἱερῶν σκευῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπολεσθέντων ἢ καταστραφέντων ὁμοίων τοιοῦτων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΓΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΗΛΑΡΟΥΝΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΖΑΚΥΘΙΝΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ, Α. ΜΕΡΕΝΤΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

(10)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 369.

Περὶ ἐπαναμετατάξεως Τεχνικοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Δη-

μοσίων ἔργων ἐκδοθησάμενης ἐφ' ἀπλῆς, μόνον τεχνικὸν Προσωπικὸν τῆς Δ)σεως Ὑδραυλικῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μεταταχθὲν καὶ ὑπηρετοῦν εἰσέτι εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Δημοσίων ἔργων, δύνανται νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν ἐξ ἧς μετετάχθη ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐπὶ τῷ βαθμῷ ὃν ἐκείνητο κατὰ τὴν μετὰ τὴν του, προστιθεμένης μιᾶς θέσεως Μηχ. ἐπὶ βαθμῷ τμηματ. ἢ Διευθυντοῦ Β' ἢ Α' τάξεως εἰς τὴν Διεύθυνσιν Γεωργικῆς Ὑδραυλικῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ καταργουμένης ἀντιστοίχως μιᾶς θέσεως Νομομηχανικοῦ Β' τάξεως ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου 1381)44 προβλεπομένων, ὡς καὶ τῶν θέσεων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Δημοσίων ἔργων, ἃς κατέχει τὸ θάσει τοῦ παρόντος Νόμου ἐπαναμετατασσόμενον τεχνικὸν προσωπικόν.

Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει ἐπὶ διήρηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, Α. ΑΝΑΓΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΗΛΑΡΟΥΝΗΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ, Α. ΜΕΡΕΝΤΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ